Lietas Nr. 11290023113
Lietas arhīva Nr. K22-0257-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ludzā 2013.gada 15.novembrī

Ludzas rajona tiesa šādā sastāvā - tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Juris Andersons, ar tiesas sēžu sekretāri Ilgu Juškāni, piedaloties prokurorei Sandrai Katkevičai, izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, un

konstatēja

/pers. A/ iegādājās, glabāja un nēsāja šaujamieroci un šaujamieroča munīciju bez attiecīgas atļaujas, proti:

Aptuveni 2005.gadā, izmeklēšanā konkrēti nenoskaidrotā datumā un laikā, /pers. A/ izmeklēšanā nenoskaidrotā vietā un pie izmeklēšanā nenoskaidrotas personas iegādājās 1 (vienu) rūpnieciski izgatavotu 16.kalibra T03 ?. modeļa divstobru medību bisi Nr.197923 bez pastobres un laika periodā no 2005.gada līdz 2013.gada 19.jūnijam izmeklēšanā nenoskaidrotā adresē, veikalā iegādājās medību patronu čaulas un izgatavoja 2 (divas) 16.kalibra medību patronas ar centrālo kapseli, kas ir gludstobra šaujamieroča (medību bises) munīcija. /pers.A/šaujamieroci un munīciju atnesa uz savu dzīves vietu – /adrese/ un glabāja to šķūnī līdz 2013.gada 19.jūnijam, kad minētajā adresē, kratīšanas laikā tos izņēma policijas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, prokurore tam piekrita.

Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem, atzīst, ka tie apstiprina apsūdzētā /pers. A/ vainu. Tāpēc, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un viņš piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar visiem lietas materiāliem, to kopumā un savstarpējā saistībā. Līdz ar to pierādījumu analīze un to uzskaitījums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu nav nepieciešami. Pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētā /pers. A/ darbības ir pareizi kvalificētas atbilstoši Krimināllikuma 233.panta otrajai daļai.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu par noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību.

Tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais /pers. A/ ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Tālāk tiesa ņem vērā apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošās ziņas, proti to, ka viņš strādā algotu darbu, agrāk nesodīts, gada laikā nav administratīvi sodīts, uzskaitē pie ārsta psihiatra un narkologa nesastāv, precējies, apgādībā ir viens nepilngadīgs bērns (lietas lapas 36, 40, 42).

Nosakot soda mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošu apstākli.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu, apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas atzīšana noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošana.

Krimināllikuma 48. pantā paredzētie atbildību pastiprinošu apstākļi apsūdzētajam /pers. A/ nav konstatēti.

Apsūdzētais /pers.A/izdarīja mazāk smagu noziegumu, viņam nav atbildību pastiprinošu apstākļu, agrāk nav kriminālisodīts, tāpēc tiesa uzskata, ka viņam nav piemērojami Krimināllikuma 233.panta otrās daļas sankcijā paredzētie sodi - brīvības atņemšana un īslaicīga brīvības atņemšana.

Tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. A/ var izciest sodu, atrazdamies sabiedrībā un tāpēc viņš ir sodāms ar piespiedu darbu. Apsūdzētajam /pers.A/nav piemērojams minētā panta sankcijā paredzētais vieglākais sods – naudas sods, jo neskatoties uz to, ka

viņš strādā lietā nav ziņu par apsūdzētā ienākumiem. Līdz ar to tiesa secina, ka šo iemesla dēļ likumā noteiktajā laikā nebūs nodrošināta iespēja naudas soda samaksai. Tiesas ieskatā piespiedu darba stundu apmērs nosakāms tuvāk minimālajam, jo apsūdzētajam ir atbildību mīkstinošs apstāklis.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 5.punktam iznīcināmi lietiskie pierādījumi: 16.kalibra T03 ?.modeļa divstobru medību bise Nr.197923 bez pastobres un divas medību patronas, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes lietisko pierādījumu glabātavā ar reģistrācijas Nr. 285, kā arī 5 medību patronas čaulas, kas atrodas pie krimināllieta materiāliem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514., 520., 527., 528. un 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 140 (viens simts četrdesmit) stundām.

Drošības līdzekli /pers. A/ līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstāt iepriekšējo – uzturēšanos noteiktā vietā.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināt lietiskos pierādījumus: 16.kalibra T03 ?.modeļa divstobru medību bisi Nr.197923 bez pastobres un divas medību patronas, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes lietisko pierādījumu glabātavā ar reģistrācijas Nr. 285, kā arī 5 medību patronas čaulas, kas atrodas pie krimināllieta materiāliem.

Spriedumu 10 dienu laikā apelācijas kārtībā var pārsūdzēt vai par to var iesniegt prokurora protestu Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Ludzas rajona tiesā.

Tiesnesis J.Andersons